

Nr 881

Av herr Ståhl, i anledning av Kungl Maj:ts proposition nr 108, angående vissa investeringsanslag under försvarets fastighetsfond för budgetåret 1966/67.

I proposition nr 108 föreslås bl. a. att investeringsanslaget till *Flyttning av Stockholms örlogsbas* (Muskövarvet) för budgetåret 1966/67 förs upp med 44 milj. kr., vilket belopp helt skulle falla innanför försvarets kostnadsram.

Fortifikationsförvaltningen hade föreslagit att de utgifter som hänför sig till de merkostnader för vägförbindelsen mellan fastlandet och Muskö som har föranletts av kravet på högre standard för att förbindelsen skall kunna utnyttjas jämväl för civil trafik borde falla utanför försvarets kostnadsram. Dessa kostnader kan uppskattas till sex milj. kr.

Departementschefen har häremot genmält att vägförbindelsen i första hand tillkommit för att tillgodose örlogsbasens behov av direkt vägförbindelse med fastlandet. Det förhållandet att vägförbindelsen givits en något högre standard än som skulle ha varit fallet om vägen endast skulle användas för militärt behov anser departementschefen inte vara tillräckligt motiv för att en del av kostnaden för vägen läggs utanför försvarets kostnadsram.

Departementschefens resonemang förefaller en smula svårbegripligt. I förevarande fall är det uppenbart att vägen i stor utsträckning skall användas för civil trafik, såväl av den bofasta befolkningen som av det stora antalet sommargäster. Av den anledningen — och inte för att tillgodose några särskilda önskemål från försvarets sida — har vägen givits en högre standard än vad som hade varit fallet om den uteslutande hade byggts med tanke på rent militära behov.

Följden av ett sådant tillvägagångssätt kan bli att blandade militära och civila projekt i fortsättningen helt föres inom försvarets kostnadsram. Detta kan inte ha varit riksdagens avsikt när den fastställt principen för försvars-kostnadsramen. Vidare kommer såväl den svenska som den internationella statistiken att för Sveriges del visa högre försvarskostnader än de faktiska, vilket måste betraktas som otillfredsställande.

Om betydande reservationer inom försvarets kostnadsram förefinns, bör det kunna godtagas att sådana befintliga medel anvisas för ändamål av detta slag. Men det måste klart understrykas att byggnadsarbeten av detta slag — som till stor del hänför sig till civila ändamål — inte i princip skall upptagas

som kostnad för landets försvar och på det sättet snedvrída statistiken. Om medelsreservationer inte finns disponibla är det självklart att arbeten av detta slag inte kan få inkräkta på anslag som beviljats och erfordras för försvaret.

Ytterligare en principiellt viktig fråga förtjänar att i detta sammanhang framhållas. I samband med att Stockholms örlogsbas flyttas ut till Muskö kommer viss mark i Stockholm att friställas, som torde bli disponibel för stadens behov. En naturlig konsekvens av resonemanget att kostnaderna för musköprojektet, som i hög grad varit jämväl ett kommunalt intresse, skall belasta försvarets kostnadsram måste vara att de intäkter som uppstår vid avyttring eller upplåtelse av denna mark tillföres försvarets kostnadsram.

Med hänvisning till det anförda hemställas,

att riksdagen vid behandlingen av proposition 108 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t ge till känna vad i motionen anförts angående fördelningen av medel innanför och utanför försvarets kostnadsram beträffande de kostnader som uppstår i samband med förflyttningen av Stockholms örlogsbas till Muskö.

Stockholm den 13 april 1966

Manne Ståhl (fp)